

Já chci zpět

Jiří Mojžíšek

1. Staříčkový autobus zastaví podle přání,
vystoupím tam, kde ves první zdi začíná,
v chaloupkách voní les, kostelík výšku sklání,
do stráně těžký vůz koníček táhnout má.
Slunce po okraj a všude samý vřes,
a teď se, duše, kaj, a srdce, tíhu nes,
tak tohle je můj kraj, tak to je moje mládí,
tak to je domov můj, tak to je domov můj.
Já žil jsem hodně snů a taky poznal svět,
už je to hodně dnů, už je to hodně let,
pak vítr všecko smet', mně zůstala jen touha,
bože můj, já chci zpět, bože můj, já chci zpět.
2. Přes hory kamení ze světů plných bouří
zarostlou pěšinkou po špičkách přicházím,
s dušičkou malinkou koukám, jestli se kouří
z našeho stavení, a nevím, jestli smím.
Já nevím, jestli smím jít jako kdysi dál,
já vím, já dobře vím, že život nečekal,
že dveře, které znám, po letech starým klíčem
jen těžko otvírám, jen těžko otvírám.
Já žil jsem hodně snů a taky poznal svět,
kde deset prázdných dnů je tisíc marných let,
pak vítr všechno smet', mně zůstala jen touha,
bože můj, já chci zpět, bože můj, já chci zpět ...